

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1949

Emne:Program, partiprogram, partiprogrammer

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Kommentar: Radioforedrag af Oluf Pedersen holdt 10. Septbr. 1949

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 3

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 4

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 5

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 6

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 7

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 8

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 9

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 10

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 11

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 12

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 13

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 14

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 15

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 16

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 17

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 18

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 19

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 20

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 21

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 22

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 23

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 24

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 25

[Kan Grundskylden dække alle Skatter? : Radioforedrag](#) 26

Kan Grundskylden dække alle Skatter?

RADIOFOREDRAG

AF

OLUF PEDERSEN

AGITATIONSCENTRALEN

J. Cederskjold

Telf. 1425 . Slagelse . Giro Nr. 63885

Radioforedrag af *Oluf Pedersen*
holdt 10. Septbr. 1949

Trykt efter Manuskript

De store Skatter.

Ved et Møde om aktuelle Skatteproblemer, som de fire gamle Partier holdt i Slagelse den 18. Marts 1949, Mødet blev transmitteret, oplyste Finansministeren, at Statens Udgifter oversteg 2 Milliarder, og da Kommunerne ogsaa bruger mange Penge kan det ikke overraske, at den nylig udkomne Oversigt viser en samlet Udskrivning til det offentlige for Aaret 1947—48 paa $3\frac{3}{4}$ Milliard; ja, Finansudvalgets Formand mener, at Skatteudskrivningen nu er oppe paa cirka 4 Milliarder Kr.

Vil man stille mig det Spørgsmaal: Kan dette Beløb dækkes gennem Grundskylden, da bliver Svaret, at det hverken tror eller haaber jeg.

Nu skal de angivne Tal tages med et vist Forbehold. En Del af Beløbet medgaar til ekstraordinære Afskrivninger og Hensættelser, hvad der dog ikke gør Skatten mindre trykkende for Produktion og Omsætning.

De egentlige Driftsudgifter er omkring ved 3 Milliarder, medens ca. 1 Milliard er brugt til Afskrivning, væsentligt paa Tyskergælden.

Efter min Opfattelse saa bør forøvrigt de i Dag bestaaende Formuer tilsvare den offentlige Gæld, ligesom det Formuetab, som Skødehaverne faar, naar Jordværdien inddrages gennem Grundskylden, bør udlignes paa alle Formuer. Dette kan klares ved en Afgift paa $\frac{3}{4}$ pCt. halvaarlig, et overkommeligt Beløb. Denne Afgift er et nødvendigt Led i en rationel Grundskyldsform og en Betingelse for at faa den Orden i vor offentlige Økonomi, som betinger, at vi kan komme ud af det bestaaende Skattesystem. Der vil for Samfundet, og ogsaa for de, der kommer til at betale denne Afgift, være saa store Fordele, at det bliver en Lettelse. *En Betingelse herfor er det naturligtvis, at Afgiften knyttes til en Grundskyldsreform, ellers er vi lige vidt.* Og det er om, hvad der herved kan opnaas, at jeg skal tale i Aften.

En Skattestigning fra 600 til 4000 Kr. pr. Familie.

Ser vi paa Skatteudviklingen, saa er vi altsaa nu paa ca. 4 Milliarder, mens vi i 1908/09 klarede os med 120 Mill. Kr. Nu er Befolkningen vokset, og vore Kroner er kun en Trediedel værd, men omregner vi det i 1949 Kroner, da var Skatterne:

I 1908/09, altsaa før den første Verdenskrig, ca. 600 Kr. pr. Familie.

I 1938/39, inden den sidste Krig, ca. 2.000 Kr. pr. Familie.

I 1945/46, lige efter Krigen, ca. 2.500 Kr. pr. Familie, og nu i 1949/50 er vi oppe paa ca. 4.000 Kr. pr. Familie.

Jeg tror ikke, at den Udvikling kan fortsættes. Der maa ske en Ændring.

Skatterne truer i Dag Borgernes Økonomi. Sker der ikke en Ændring, maa vi tilmed regne med at fortsætte ind i det Embedsmandsvælde, som vi allerede er alt for langt inde i. Vi *skal* derfor have de offentlige Udgifter ned.

Dette er vist ogsaa alle enige om.

Men saa maa jeg tilføje, at selv den yderste Sparsommelighed vil ikke slaa til, uden at den kombineres med en Omlægning. Der vil, uden en Omlægning til Grundskyld, og uden en Afvikling af den offentlige Gæld ikke opnaas nogen betydelig Nedgang i Skatterne, og selv den, der opnaas, vil ikke blive opretholdt. Det bør de, der modarbejder en Grundskyldsreform, gøre sig klart.

Skat efter Evne var ikke Vejen til at fjerne social Ulighed.

Paa den anden Side maa de, der tror paa de høje Skatter som et socialt Gode, vel snart forstaa, at det er en Vildfarelse. Det kan lyde saare smukt, at den, der har meget, maa give af sin Overflod til de, som er ringere stillet; ja, jeg skal endda indrømme, at det kan være nødvendigt, som et smertestillende Middel, men de indirekte Skatter, og delvis ogsaa de direkte, væltes fra den der betaler over paa andre. De ender i Varefordyrelse for den jævne Mand. Ofte er Afgiften kombineret med Særrettigheder, som Toldbeskyttelse og Restriktioner, saa de rige endda faar mere end Dækning. Det er en køn

Maade at hjælpe de fattigste paa. Jeg har i sin Tid i min Bog „Guld Grundskyld i Danmark“, belyst dette ved Tal og skal blot nævne Problemet i Aften.

Heldigvis er der ogsaa kommen en voksende Forstaaelse af, at Princippet Skat efter Evne ikke har opfyldt de stillede Forventninger og der lyder i Dag fra alle Sider: *Nu maa Skatterne ned!* Det er forøvrigt ikke de rigeste, der i Dag klager højest over Skatterne; de har jo ogsaa i de fleste Tilfælde klaret sig rigtig godt. Nej, nu er det den jævne Borger, der rejser sig mod Skatterne, og det er saa sandt ikke uden Grund.

Men kan vi komme af med Skatterne? Kan vi faa dem alle væk, eller ialtfald de mest trykkende af dem?

Jeg mener ikke, at det klares blot ved at sige Skatterne *skal* væk. Vi maa se paa de praktiske Muligheder.

De offentlige Udgifter.

Først maa vi se lidt paa Udgifterne. Naturligvis kan jeg ikke gaa ind paa alle Enkeltheder, men dog paa visse Hovedposter.

1. *Den offentlige Administration* kostede for fem Aar siden ca. 100 Mill. Kr. og nu koster den det dobbelte. Alene Varedirektorat og Priskontrol, som jeg forøvrigt mener virker varefordyrende, koster en Snes Mill. Kr. Det er ikke Embedsmændenes Løn, der skal ned, men An-

tallet, der skal begrænses. Nu tror jeg ikke, der bestilles mindre end før paa de offentlige Kontorer. Nej, det er Opgaverne, der er forøget. Derfor maa vi ikke alene af med Varedirektorat og Priskontrol, d. v. s. ud af Restriktioner og Rationeringer, men vi maa have Statens og Kommunernes Opgaver begrænset, de bør indskrænkes til de nødvendige Fællesopgaver.

2. *De sociale Udgifter.* Disse er i de senere Aar steget forholdsvis lidt og koster det offentlige ca. $\frac{3}{4}$ Milliard. Denne Udgift kan dækkes ved Afgiften paa Øl, Spiritus og Tobak, hvoraf en Del bør overføres til Kommunerne. Det er rimeligt, at Afviklingen af disse „Giftskatter“ bør vente til sidst. Jeg tror ikke, vi skal forringe den sociale Lovgivning. Men Udgifterne vil falde med bedre Vilkaar for den arbejdende Befolkning; det, der bl. a. opnaas gennem Nedbringelse af de mest trykkende Skatter.
3. Udgifterne til *Undervisning* er vokset stærkt i de senere Aar. Vi er oppe paa $\frac{1}{3}$ Milliard, men disse Udgifter bliver ikke lette at faa ned. Jeg vil dog tro, at man har flottet sig med Skoler.
4. *Medicinalvæsenet*, og det er væsentligt Sygehusene, det drejer sig om, er steget meget stærkt, det koster nu $\frac{1}{5}$ Milliard. Her maa være Muligheder for Besparelse. Det dyreste er ikke altid det bedste.

5. *Politi og Retsvæsen* har kostet os meget efter Befrielsen. Jeg tror, at man desværre kan sige, at det kostbare Opgør har faaet et næsten tragisk Forløb, der ikke staar i Forhold til tidligere dansk Retspleje, som jeg altid har været stolt af. Der har vist sig Fald i disse Udgifter, fra 227 Mill. Kr. i 1946—47 til 175 i 1947—48, og vi kan komme længere ned; *hvis* Folk da ikke faar den Tanke, at de mange Forbrydelser skyldes, at vi har for lidt *Politi*.
6. *Vejvæsenet* er ogsaa blevet dyrt. Det koster $\frac{1}{6}$ Milliard, men den Udgift modsvares af Motorskatten. Gode Veje er saa værdifulde for Trafikanterne, at hvis hele det Beløb, der betales, bruges til bedre Veje, saa gives det godt ud.
7. Udgiften til *Forsvaret*, det ydre Retsværn, er i en femaarig Periode steget fra 36 til 289 Mill. Kr. Det er en mægtig Stigning og den bliver større endnu, hvis ikke der passes paa. Nu er der delte Meninger om Værdien af et Forsvar, men helt bortset herfra, saa staar det for mig, som om der er købt for dyrt. Og skulde jeg raade, saa blev der et lille, letbevægeligt og veludrustet ydre Retsværn, bygget paa ordentlig Aflønning og frivilligt Mandskab. Jeg tror, det var mere tjenligt for Formaalet. *Hvis* man ikke vil spare paa denne Post, og det er der nogle som ikke vil, saa er der forøvrigt ingen Grænse for Udgifternes Stigning.

Det er ikke alene Varedirektorat og Priskontrol, som jeg mener helt kan spares, vi maa ud af Krigstilstanden, Krigen er jo Slut for mange Aar siden. Og vi maa bort fra Tilskudspolitikken.

Varen bør betales, naar den købes og ikke gennem Skatterne. Vi tror ikke mere paa Hekse og Trolde, men den, der tror paa, at Pengene yngler ved at gaa gennem Statskassen, er ikke fri for Overtro. Og den enkelte Erhvervsdrivende ved bedst, hvad der betaler sig i Bedriften; den enkelte Husmoder vedst, hvad der er Brug for i Husholdningen. Det kan ikke overlades til en Udenforstaaende, end ikke til en nok saa alvidende Handelsminister.

Ingen af mine Lyttere tror sig uegnet til at klare sine egne Sager — ellers gad jeg dog nok se, hvordan saadan et Pjok ser ud.

Ialt var de egentlige Driftsudgifter paa fem Aar et Par Milliarder, nu er vi omkring ved de tre. Jeg er i mine Beregninger naaet til, at vi atter kan komme ned paa de to, gennem Sparsommelighed og ved Fjernelse af overflødige Udgifter, men uden at forringe de sociale Udgifter og uden at sænke Reallønnen.

Forudsætningen herfor er dog Gennemførelse af fuld Grundskyld og Beløbets Anvendelse til Ophevelse af Told og indirekte Skatter. Det vil da give lavere Leveomkostninger og dermed Sænkning af Pristallet, hvorefter Lønningerne reguleres.

Det drejer sig om en stor Besparelse, men Driftsudgiften paa to Milliarder er dog fortsat et stort Beløb og kan dette dækkes gennem Grundskylden?

Hvad er fuld Grundskyld?

Hvor stort et Beløb vil fuld Grundskyld give?

Ja, hvad er i det hele taget fuld Grundskyld?

Er det, som nogle mener, en Afgift paa 4 pCt. af den ansatte Jordværdi, eller som andre tror, en Afgift saa stor, at den dækker alle Skatter?

Ved det nævnte Skattemøde i Slagelse sagde en af Ordførerne, at der i Dag i mange Kommuner betales fuld Grundskyld. Han var dog saa forsigtig at tilføje, at ingen vidste, hvad fuld Grundskyld var, og det var aabenbart rigtigt for hans eget Vedkommende.

Mine Plantager har en Jordværdi paa 16.900 Kr. og jeg betaler til Stat, Amt og Sognekommune 6—700 Kr. af fast Ejendom, altsaa 4 pCt. af Jordværdien. Er det saa ikke fuld Grundskyld?

Jeg sagde, at min Jord stod til knapt 17.000 Kr. Det er den sat til ved en Vurdering, hvor Jorden iflg. Loven skal sættes til dens Handelsværdi, under Hensyn til de paahvilende offentlige Byrder. Det vil sige under Hensyn til, at jeg betaler 6—700 Kr. af fast Ejendom. Mand og Mand imellem handles der jo ogsaa med Ejendomme under Hensyn til, at Køberen, foruden Købesummen til Sælgeren, maa overtage Forpligtelsen til at betale de Skatter, herunder ogsaa Grundskylden, der hviler paa fast Ejendom.

Med andre Ord, min Jord er vurderet til 16.900 Kroner *efter* at den bestaaende Grundskyld er betalt. Nu er Jorden ved Vurderingen af 1945 sat

for lavt, idet man regnede med en Nedgang. Da der kom Stigning i Stedet for, staar den i Dag meget for lavt.

Men hvis Ansættelsen var rigtig, saa maa jeg regne med, naar der skal svares fuld Grundskyld, at betale, *udover* hvad der betales i Dag, 4 pCt. yderligere af de 16.900. Man kan ogsaa sige, at Jorden i „ubeskattet“ Stand vilde være det dobbelte værd af hvad den nu er vurderet til.

Det er altsaa forkert at tro, at fuld Grundskyld er 4 pCt. af den i Dag ansatte Jordværdi. Jeg ved godt, at der er kloge Folk, som fortæller det, men det bliver Paastanden ikke bedre af. Deraf kan blot læres, at man selv maa sætte sig ind i Spørgsmaalene.

Men ligesaa forkert er Paastanden om, at fuld Grundskyld er en Afgift saa stor, at den kan dække alle Skatter. Fuld Grundskyld er nemlig ikke afhængig af det offentlige Behov.

Fuld Grundskyld er en Afgift saa stor, at der bliver Jord at faa uden Købesum, til forskelligt Formaal og i alle Egne af Landet.

Det er overordentlig vigtigt, at der sikres denne frie Adgang til Naturen og dermed Grundlaget for al Eksistens. Men ingen kan tilpligtes at betale mere for sin Jord, end andre betaler for et tilsvarende Areal. Vel bliver der Adgang til Jord uden Købesum, men det bliver ikke al Jord, som bliver til at faa. Den Enkeltes særlige Interesse skal der ikke svares Grundskyld af.

Derfor vil den Enkelte sidde uanfægtet paa sin Ejendom, blot han betaler tilsvarende som andre betaler. Han forbliver Selvejer som nu af selve Jorden, selvom Jordens Værdi inddrages ved, at der paalignes en Afgift, som svarer til den ved Tilbud og Efterspørgsel fremkomne Jordrente.

Jordejeren kan overdrage sin Jord til andre og faa Forbedringer og Bygninger betalt. Han kan lade sin Ejendom gaa i Arv, han kan pantsætte sine Bygninger, men Jordens Værdi inddrages gennem en Samfundsprioritet.

Grundskyldens Beløb fastsættes ved offentlig Vurdering. Vurderingsmyndighederne skal, som Køberen og Sælgeren nu, naar der handles, beregne Jordens Værdi.

Maaske en og anden vil sige, at det bliver indviklet og ikke er til at praktisere. Der er dog Grund til at henvise til, at det er sket, ja, det er tilmed sket i Danmark. Næmlig ved Jordlovene af 1919.

Den, som har Jord efter denne Lov, betaler af fast Ejendom Skat og Skyld til Stat, Kommune og Amt ganske som andre. *Derudover* betaler han Renter af Jordens Værdi til Staten. Enten en fast Rente eller en Afgift, der er konjunkturbestemt efter Afgrødepriser eller Landbrugets Forrentningsprocent.

I de fleste Tilfælde er der Statslaan i Bygninger, og i saa Fald skal Køberen godkendes for at faa dette overdraget, men iøvrigt kan han frit overdrage sin Ejendom til andre.

Fuld Grundskylds Princip er altsaa allerede praktiseret i Danmark, men da det kun drejer sig om ca. 7000 Brug, foruden Tillægsparceller, Havebrug, Byggegrunde og Kolonihaver, ialt ca. 10.000 Jordejere med en Jordværdi af mindre end 100 Mill. Kr., er det uden de skattemæssige Virkninger, der fremkommer, naar alle betaler fuld Grundskyld.

Alle Ejendomme som Jordrentebrug?

Ved den Radioudsendelse fra Grundskyldskommissionen, som fandt Sted i Anledning af Grundlovsjubilæet, oplyste Formanden, at der arbejdedes med et Forslag om at gøre alle Ejendomme til Jordrentebrug.

Det overvejes at give Kommunerne udvidet Ret til Paaligning af Grundskyld, uden en samtidig Forhøjelse af Bygningsskatten.

Derefter vilde man vurdere Jorden til Statsgrundskyld, under Hensyntagen til denne kommunale Grundskyld, ligesom der tages Hensyn til den nuværende kommunale Grundskyld, og denne „Restværdi“ skal saa paalignes 4 pCt. i Statsgrundskyld. Ved senere Vurderinger skal saa Statens Grundskyldsprioritet medregnes i Vurderingen, ligesom der jo ikke trækkes fra for Prioritetsgæld i Dag. Der skulde, naar Vurderingen var rigtig, derefter blive Jord at faa uden Købesum,

blot imod Overtagelse af Forpligtelsen til at betale Grundskylden. Naturligvis skal Forbedringer, Bygninger og Beplantning betales, men ikke den samfundsskabte Jordrente.

Vi vil nu se paa, hvordan dette kan antages at virke overfor Kommunerne og Statens Økonomi. Hvilken Ændring det omgaaende medfører i Skatteudskrivningen.

Kommuneskatterne.

Der maa regnes med en kommunal Udgift paa næsten en Milliard, og heraf paalignes i Dag ca. 300 Mill. Kr. paa fast Ejendom. Det kan ventes, at det vil stige op til en halv Milliard. Naar der af Afgift paa Øl, Spiritus og Tobak overføres en Del til Dækning af Kommunernes sociale Udgifter, ligesom de faar af Motorskatten til Dækning af Vejudgifter, saa vil det store Flertal af Kommuner være i Stand til at ophæve al Personbeskatning. Tilbage bliver en Del af Personbeskatningen i nogle Kommuner, særligt gælder dette Bykommunerne. Der er nemlig i Dag stor Ulighed. Det kan skyldes, at der ydes Beboerne særlige Fordele. Der maa da enten ophøres hermed eller fortsat betales derfor. Udgiften kan ikke ventes dækket, hverken gennem Kommunens Grundskyld eller fra Beboerne i andre Kommuner ved at de ofrer deres Andel i Grundskyld herpaa.

Statsskatterne.

Statens Udgifter, bortset fra Gældsafvikling og Godtgørelse til Skødehaverne, der dækkes af Formueafgiften, kan sættes til over en Milliard. Hvor meget kan dækkes af Grundskylden?

Jordværdien er ansat til $6\frac{1}{4}$ Milliard. Hvor stor bliver den, naar Kommunerne øger deres Grundskyld.

Det kan ikke ventes, at en ny Vurdering vil give en lavere Ansættelse end i 1945. Dels *var* denne for lav, dels *er* den blevet meget for lav, men dertil kommer, at Erfaringen lærer os, at Grundværdien ikke gaar ned i samme Grad, som der paalignes kommunal Grundskyld. Dette er ikke mærkeligt.

Hvis f. Eks. Himmelev Kommune, der ligner halvt paa fast Ejendom og halvt paa Indkomst, gik over til at ligne alt paa Ejendom, saa vil den, som faar 200 Kr. *mere* i Grundskyld og 200 Kr. *mindre* i Personskat *ikke* faa ringere Vilkaar, og det er usandsynligt, at hans Jordværdi gaar ned.

Jeg antager derfor, at der kan regnes med 4 pCt. af en Jordværdi, som i 1945, altsaa $6\frac{1}{4}$ Milliard, det er 250 Mill. Kr. Dertil maa vi regne med Opretholdelse af „Gitskatterne“ til Dækning for de sociale Udgifter, og Halvdelen af Indkomstskatterne maa *foreløbigt* ogsaa bevares.

Det vil sige, at vi kan klare os med den „ordinære“ Indkomstskat, ja, vi kan endda fritage de første 5000 Kr. af alle Indkomster for Forsørgere

og de første 3000 Kr. for Ikke-Forsørgere, for Skat.

Vi kan blive helt fri for Toldskatter, fri for Sukkerskat, Chokoladeskat, Forlystelsesskat, Skat af Is, Parfume saavel som af Papir og Radio, alle indirekte Skatter, bortset fra Spiritus og Tobak. Det drejer sig om 300 Kr. aarligt i Gennemsnit pr. Familie.

Hertil kommer saa Afviklingen af alle de personlige kommunale Indkomstskatter i det store Flertal af Kommuner; stor Nedsættelse i de andre — ialt Afskaffelse af ca. $\frac{7}{8}$ af de kommunale Personskatter. Naar saa der hertil kommer Halveringen af Indkomstskatter til Staten, saa er der dog sket en god Begyndelse. Skattnedsættelsen vil mindske den Forskel, som der i Dag er mellem den Pris, som Producenten faar og den, Forbrugerne betaler. *Den vil øge Købeevnen, til Gavn for Produktion og Omsætning, netop det, som vi trænger til!*

En Omlægning er nødvendig for Afviklingen.

Det, jeg stiller i Udsigt er ikke, at man ved fuld Grundskyld straks kan komme af med alle Skatter. Grundskyldreformens Gennemførelse er saa nær, at det ikke er fristende at love mere, end der kan holdes. Jeg tror ikke, at Grundskylden kan dække de bestaaende Skatter. Ja, jeg vilde beklage, om Lysten til at faa Jord blev saa stor, at den drev Jordrenten saa højt op.

Grundskylden skal dog ikke alene være en Om-lægning, den bør ogsaa bringe en Nedgang i de offentlige Udgifter, men det maa tage sin Tid. Paa den anden Side har jeg ingen Tro paa, at de offentlige Udgifter, uden Grundskyld, kan bringes væsentlig ned. Ingen vil vist beskyldte Ministeriet Knud Kristensen for Ødselhed, men i dets Tid steg dog Skatterne med een Milliard, 1.000 Kr. pr. Familie og de 250 medgik til Dækning for øgede Drifts-udgifter.

Vi maa forstaa, at Grundskyld ikke alene er Midlet til at skaffe øgede Indtægter, men ogsaa Vejen til lavere Udgifter. Den Regering, der ikke kan forstaa dette og handle derefter, maa skiftes ud.

— De franske Fysiokrater lærte, at Skat på Jord giver lettere Adgang til Jord, og fremmer den bedst mulige Udnyttelse. Det er ikke tilfældigt, Grundskyldens Tilhængere fortrinsvis findes blandt de dygtigste Landbrugere og hos Husmændene med det intensive Brug.

Fysiokraterne lærte ogsaa, at Skat paa Varer gør Varerne dyrere, saa de bliver vanskeligere at opnaa. De lærte, at Told og Skatter giver fattigt Folk.

Samstemmende med Adam Smith lærte de, at al Handel er Varebytte; at stor Import derfor al Tid automatisk giver stor Eksport, enten større Vare-mængde eller en højere Pris; *forudsat* at de politiske Magthavere ikke gaar hen og optager Laan — for at dække Importen.

Vor Tids Politikere, og det er jo os allesammen i et folkestyret Land, bør gaa i Lære hos Fysiokraterne.

Danske har gjort det før. Det gjaldt Bondefrigørelsens Mænd, der bragte os ud af Datidens Spændetrøje; som vor Tids Nationaløkonomer desværre i stort Tal er kravlet ind i igen. Ikke fordi man fornægter Fysiokraternes Lære, men man ræsonnerer som saa: Man maa være gal med de tosedse, og det er virkelig lykkedes, selv om Verden desværre, trods de store tekniske Fremskridt blev derefter.

Det er afgørende for et godt Resultat, at man ikke regerer imod Naturlovene, det kommer man altid skidt fra. Og det er vigtigt, at man respekterer alle Menneskers Ligeret til Naturen, ikke blot til Luft og Hav, men ogsaa til Jorden. Aldrig maa vi glemme, at den er Guds Gave til os alle.

Vi kan sikre denne Ligeret gennem fuld Grundskyld. Da gør vi, hvad der er Ret, og *som Tilgift* faar vi i første Omgang kvitteret de værste af de trykkende Skatter, og faar aabnet Mulighed for at komme af med Resten.

Min Opgave har været at vise Muligheden heraf ud fra de foreliggende Tal.

Grundskylden hverken kan eller skal dække alle Skatterne. Den kan dække de værste og saa har vi iøvrigt Lov til at tro, den kan dække alle Udgifter til nødvendige Fællesopgaver i en Stat, hvor der ikke skal bødes paa Fortidens Uret.

Oluf Pedersens Budget for den offentlige Økonomi.

Mill. Kr.	Regnskab 1947—48			Budget 1950—51		
	Kom.	Stat	Ialt	Kom.	Stat	Ialt
<i>Udgifter.</i>						
Administration	80	123	203	70	90	160
Sociale Udgifter	319	456	775	300	450	750
Undervisning	174	194	368	170	190	360
Sundhedsvæsen	163	61	224	150	50	200
Vejvæsen	179	÷33	146	140	10	150
Ret og Politi	81	94	175	70	80	150
Ydre Retsværn	0	290	290	0	100	100
Brandv. m. v.	16	5	21	10	10	20
Tilskud	6	338	344	0	0	0
Forsk. Driftsudgifter .	52	129	181	30	100	130
Driftsudgifter	1100	1728	2828	970	1150	2120
Godtg. til Skødehavere				280	280	
Ekstra Afskrivninger .	82	834	916	40	300	340
Tilsammen	1182	2562	3744	1010	1730	2740
<i>Indtægter.</i>						
Formue og Erhverv ...	82	÷26	54	50	0	50
Af fast Ejendom	260	20	280	450	250	700
Motorskat	39	113	152	150	0	150
„Giftskatter“	0	851	851	300	450	750
Indkomstskatter	845	794	1639	100	450	550
Told og Forbrug	0	296	296	0	0	0
Andre Sk. og Indt. ...	47	104	151	10	50	60
Driftsindtægt	1271	2152	3423	1060	1200	2260
Formueskat	0	450	450	0	80	80
Formue og Udlign.afg.	0	0	0	40	500	540
Tilsammen	1271	2602	3873	1100	1780	2880

OLUF PEDERSEN:

Fuld Grundskyld i Danmark

(Gyldendal)

Faas i enhver Boghandel

5 Kr.

Oluf Pedersens Radioforedrag:

„Fattigmands Ret“

med Grundskyldsforslaget trykt som
Bilag

50 Øre pr. Stk.

Begge Bøger kan rekvireres fra

AGITATIONSCENTRALEN
Slagelse

og

LANDSSEKRETARIATET
Christiansborg . København K.

50 Øre

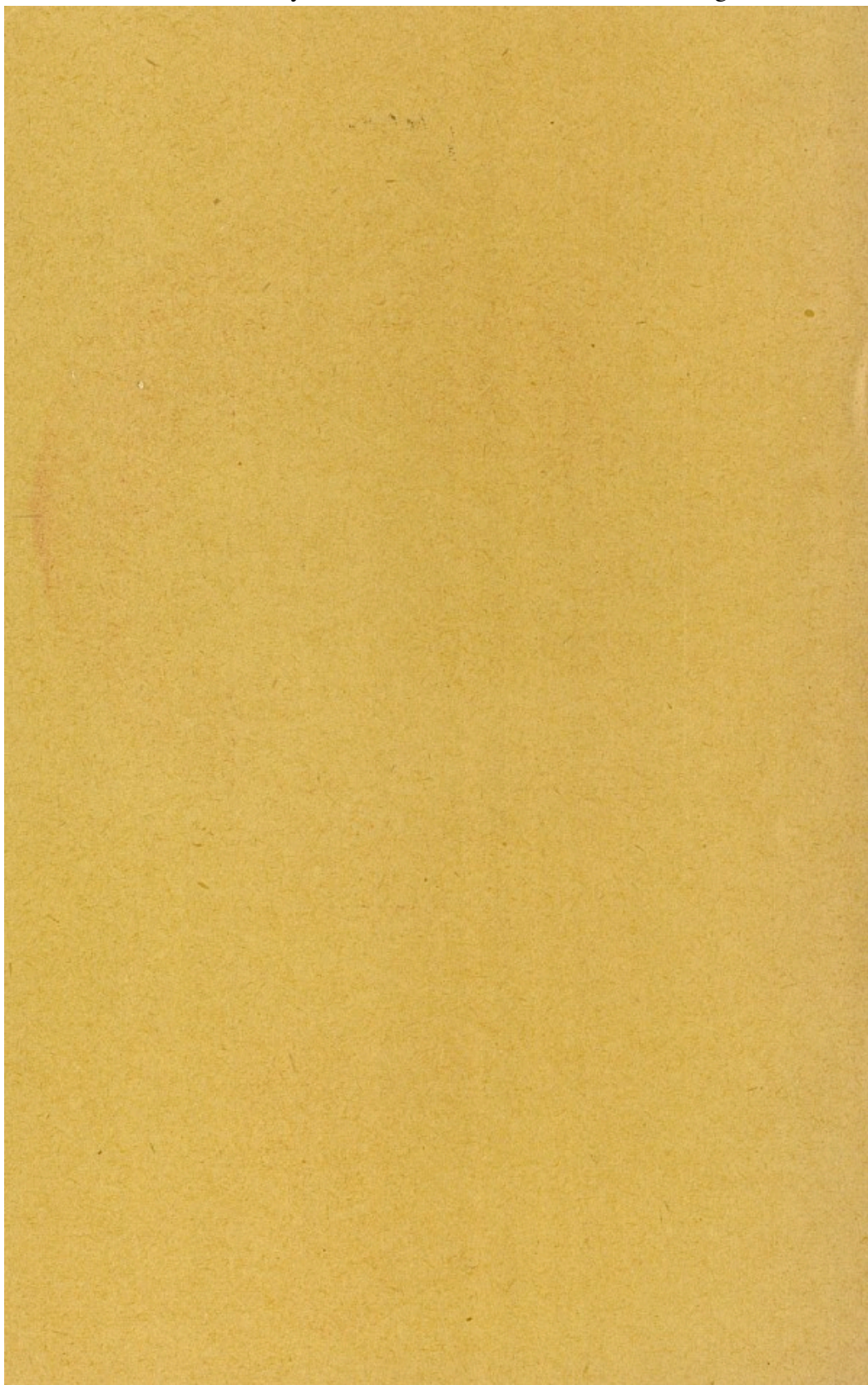
Oplysning om Bøger, Pjecer og
Blade udgivet af Danmarks Rets-
forbund og Henry Georg Forlaget
og iøvrigt alt andet Retsforbundet
vedrørende gives af

*DANMARKS RETSFORBUNDS
LANDSSEKRETARIAT*

*Christiansborg,
København K.*

eller

*AGITATIONSCENTRALEN
Skælskørvej 93,
Slagelse.*

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk